

Velikonoční triduum

Katecheze papeže Františka na gen. audienci, 1 .4. 2015

... Bílá sobota je dnem, kdy církev rozjímá o Kristově „spočinutí“ v hrobě po vítězném boji na kříži. Na Bílou sobotu se církev znovu ztotožňuje s Marií. Veškerá víra církve je soustředěna v Ní, první a dokonalé učedníci, první a dokonalé věřící. V temnotě, která obestírá stvoření, jako jediná stále drží plamen víry a doufá proti vši naději v Ježíšovo Zmrtvýchvstání. Ve Velikonoční vigílii, kdy opět nově zazní Aleluja, budeme slavit Vzkříšeného Krista, střed a cíl veškerenstva a dějin, a bdít plni naděje v očekávání Jeho návratu, kdy se Pascha vyjeví plně.

Někdy se zdá, že duši prostupuje temnota noci, a napadne nás: „nyní už se nedá nic dělat“, srdce už nenachází sílu milovat... Právě v oné temnotě však Kristus zapaluje oheň Boží lásky, blesk proniká temnotu a oznamuje nový začátek. V hluboké tmě něco začíná. Právě v oné temnotě Kristus vítězí a zapaluje oheň lásky. Kámen bolesti je odvalen a přenechává prostor naději. Tak obrovské je tajemství Paschy! V této svaté noci nám církev podává světlo Zmrtvýchvstalého, aby v nás už nebyl žal toho, kdo říká „nyní už...“, nýbrž naděje toho, kdo se otevírá přítomnosti naplněné budoucností: Kristus přemohl smrt a my s Ním. Náš život nekončí na náhrobním kamenu, náš život sahá dále nadějí v Krista, který vstal z mrtvých právě z onoho hrobu. Jako křesťané jsme povoláni být jitřenkami, které dovedou rozeznávat znamení Zmrtvýchvstalého jako ženy a učedníci, kteří běželi ke hrobu na úsvitu prvního dne v týdnu.

Drazí bratři a sestry, v těchto dnech Posvátného Tridua se neomezujeme jenom na připomínku umučení Páně, ale vejděme do tajemství, osvojme si Jeho cítění a Jeho postoje, jak nás k tomu vybízí apoštol Pavel: „Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš“ (Flp 2,5). Pak budou naše Velikonoce požehnané.

Zdroj: <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=21679>

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Březen 2016 • Ročník 9 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo,
z něhož by člověk mohl mít strach.“

(sv. Jan Pavel II.)

Aktuálně

Od 1. března 2016 začínají opět všechny večerní bohoslužby od 17:30. V postní době se koná v chrámu sv. Mikuláše v Lounech každý pátek *křížová cesta od 17:00*. Po ní následuje mše svatá od 17:30.

Ve čtvrtek 3. března 2016 od 18:30 – setkání farní rady.

Ve všech diecézích ČR **probíhá od 13. do 20. března 2016 Týden modliteb za mládež**, který vrcholí slavením světového dne mládeže na Květnou neděli.

V pátek 18. března a v sobotu 19. března 2016 se koná v Litoměřicích *51. Diecézní setkání mládeže*, více informací viz <http://www.dcml.cz>.

V neděli 20. března 2016 se při nedělní mši svaté uskuteční sbírka na pojištění církevních objektů v naší diecézi.

Na Velký pátek 25. března 2016 je vyhlášena sbírka na Jeruzalémský Boží hrob ve Svaté zemi.

V neděli 27. března 2016 začíná znovu *letní čas*. Nastavte si včas hodinky o jednu hodinu dopředu.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

- 3.3.2016 PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
- 6.3.2016 4. NEDĚLE POSTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 13.3.2016 5. NEDĚLE POSTNÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
- 19.3.2016 SLAVNOST SVATÉHO JOSEFA**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:00.
- 20.3.2016 KVĚTNÁ NEDĚLE**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Připomeneme si slavný vjezd Ježíše Krista do Jeruzaléma slavnou bohoslužbou se svěcením ratolestí, průvodem a čtením pašijí.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- Bohoslužby ve Svatém týdnu
a velikonoční bohoslužby**
- 23.3.2016 STŘEDA SVATÉHO TÝDNE**
Mše sv. v Domově pro seniory u pramene Louny v 10:00.
- 24.3.2016 ZELENÝ ČTVRTEK**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
*Poslední večere Ježíše Krista.
Památka ustanovení mše svaté.*

- 25.3.2016 VELKÝ PÁTEK**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech
*Křížová cesta v 15:00.
Svátost smíření od 16:00.
Den umučení Ježíše Krista – obřady v 17:30.
Uctívání svatého kříže, zpívané pašije.
Adorace u Božího hrobu do 20:00.*

- 26.3.2016 BÍLÁ SOBOTA**
Kaple chrámu sv. Mikuláše v Lounech
Kaple s Božím hrobem otevřena od 8:00.
Výstav Nejsvětější svátosti – tichá adorace po celý den.
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá v 14:00.

- Chrám sv. Mikuláše v Lounech
**VIGILIE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ
JEŽÍŠE KRISTA**
Slavná mše svatá v 19:00.
*Žehnání ohně a velikonočního paškálu,
četba z Písma svatého, křestní obřad.*
- 27.3.2016 BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ
SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Slavná mše svatá bude doprovázena chrámovým sborem.

- 28.3.2016 VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Velikonoční pomlázka pro děti.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.

Půst

Úryvky z knihy *Klíč k neznámu* kardinála Tomáše Špidlíka

Křesťanští autoři často rozbírají a vykládají text z knihy Tobiašovy: „Je dobrá modlitba s postem, s almužnou a se spravedlností (Tob 12,8).“ Pochopení tohoto textu však může být různé. Lidový výklad by byl asi tento: modlím se, když to však nestačí, přidám k tomu půst, abych snadněji pohnul Boha k vyslyšení. Kromě silně lidského pojetí o Bohu se tu projevuje i jakási nedůvěra v sílu modlitby. Zdá se, jako by modlitba sama nestačila a bylo k ní potřeba něco přidávat, aby se zvýšila její cena. Je zajímavé, že ve spisech Otců se tento text vykládá trochu jinak: půst nepřidává něco k modlitbě, ale modlitbu umožňuje. Kdo se nepostí, nedovede se ani dobře modlit.

... A ještě jednu poznámku připomínají rádi Otcové, když mluví o postu. Pohanská mravouka předpokládá, že hřích má základ v těle, duše, že je nevinná. Křesťané však vědí, že tělo sice pokouší, ale nehřeší. Hřích je v srdci, v mysli, v rozhodnutí člověka. Proto se nemůže půst omezit na odříkání se zbytečných jídel. To je jen půst tělesný. I v životě ducha v přeneseném slova smyslu jíme, polykáme, stravujeme obrazy své fantazie, obrazy života kolem nás, nápady a problémy. Kolik jich pohltneme zbytečně ke škodě zdravého duševního a duchovního vývoje. Proto je tělesný půst jen příprava k postu duchovnímu, k umění duchovního života zavrhnout a odmítat obrazy a myšlenky, které jsou škodlivé nebo neužitečné.

... „Nepřišli jsme na svět,“ praví svatý Jan Zlatoústý, „abychom jedli, pili a se oblékali, ale abychom se líbili Bohu a měli účast na jeho věčných statcích.“

Zdroje ke článkům Půst a Vzkříšení: ŠPIDLÍK, Tomáš. Klíč k neznámu. 1. vyd. Řím: Křesťanská akademie, 1969. s 125, 127–128. Náboženská edice; sv. 17; <http://www.jesuit.cz/clanek.php?id=546>; <http://www.vira.cz/Texty/Knihovna/Vzkriseni.html>; <http://tisk.cirkev.cz/res/data/158/018010.jpg?seek=1362856884>.

Vzkříšení

Úryvek z knihy *Velikonoce* Mons. Petra Piťhy

Velké obřady velikonoční noci začínají vykřesáním ohně. Nedejme se zmást dnešními způsoby zapalování a zamysleme se nad křesáním. Sotva si lze představit něco chladnějšího a mrtvějšího než kámen. A přeci! Z této dokonale neživé hmoty vylétne jiskra, která zažehne oheň. Od takto získaného ohně je zapálen paškál, velikonoční svíce, která je vnesena do temného chrámu. Svíce je symbolem vzkříšeného Krista, který vítězí nad temnotami smrti. Svíce je pozdvižena a postavena a jáhen před ní zpívá chvalozpěv. Je to krásný, prastarý text. Pozoruhodné, ale myslím dosti přehlédnuté, je, jaká pozornost je věnována svíci, jejímu vzniku a vosku. Opakuje se tu symbol kamene a jiskry. Vosk, mazlavá, nic necítící hmota, může se proměňovat ve světlo, které zahání tmu. Každá svíce žije tím, že se takto proměňuje. Citliví mistři gotické malby znázorňují zmrtvýchvstalého Krista v bělostně zářícím rouchu. Není to látka, je oděn do světla, které z něho vyzařuje. Na jiných obrazech je zmrtvýchvstání znázorněno jen jako únik světla skulinou pootočeného náhrobního kamene.

Zmrtvýchvstání stojí teď před naším zrakem jako povstání ve světle, či povstání do světelné podoby. Tento zářivý obraz Kristův je založen v jeho naprostém sebevydání pro bližní. Hořící svíce, symbol vzkříšení, je obrazem lidského života a pozváním. Jde o pozvání k určitému životnímu přístupu. Stojíme tu před volbou. Na jedné straně můžeme pevně držet vše, co nám patří, pro sebe a nedělat nic pro druhé. Pak nás nejspíše čeká loupeživá smrt a po ní chamtivý útok na to, co zde po nás zůstane. Může nás také čekat, že ve světlo neproměněný vnitřní žár žárlivé závisti nás spálí na prach nicoty. Toť konec ryzích sobců. Na druhé straně se nám otvírá cesta k pomoci připraveného štědrého člověka, který rozdává čas, síly, zájem i majetek druhým a zanechává světlou životní stopu. I tato cesta končí biologickou smrtí, ale světlo laskavosti přetrvává. Přiznávám, že takový život vypadá někdy trochu podivně až bláznivě, ale má svou logiku a je krásný.

Poutní místa litoměřické diecéze Kostel Nalezení svatého Kříže v Liberci

V srpnu 1680 byl Liberec postižen morem, kterému padlo za oběť 300 osob. Těživá situace si vyžádala zřízení zvláštního morového hřbitova, který byl znovu po 11 letech rozšířen a z příkazu hraběte Františka Gallase obehnan zdí a v horní části doplněn kostelem. S kopáním jeho základů bylo započato 7. 5. 1695. Hlavní oltář zhotovený ve Vídni, byl vyřezán ze dřeva, bohatě ozdoben ornamenty a postavami andělů. Dominantní ozdobou oltáře byla podnes zachovaná soška Matky Boží sedící pod křížem a držící mrtvé tělo Kristovo. Původně soška vyřezávaná z cedrového dřeva a pocházející z roku 1506 zdobila jeden z katolických chrámů v Londýně. Za krále Jindřicha VIII. zde došlo k náboženským bouřím a z chrámů byly sochy odstraňovány a házeny do Temže. Jednomu obchodníkovi se přitom podařilo zachránit madonu a ukrýt ji ve svém domě. Když roku 1658 pobýval mladý hrabě František Gallas v Londýně, odkoupil sošku pro zámeckou kapli ve Frýdlantu; posléze byla přenesena do Hejnic a roku 1698 byla umístěna na hlavním oltáři nového hřbitovního kostela, který byl benedikován 1. 5. 1698 vikářem Martinem Justem a zasvěcen sv. Kříži.

Významná etapa pro kostel sv. Kříže nastala příchodem nového libereckého děkana Antona Ignaze Kopsche (8. 5. 1741). Za něho se konal první průvod z arciděkanského kostela do kostela Křížového (r. 1744). Obliba sochy Piety rostla a počet poutníků se stále zvyšoval; v roce 1752 zde bylo přes 10 tisíc osob u svatého přijímání. 14. 5. 1753 proto položil děkan Kopsch základní kámen ke kostelu novému. Přestavbou kostela byl pověřen panský stavitel Johann Josef Kunze. Hrubá stavba byla dokončena již roku 1756, v dalších letech byl doplňován interiér kostela. R. 1759 byla nad sakristií zpřístupněna první knihovna v Liberci. Slavnostní konsekraci kostela svatého Kříže vykonal pražský světící biskup Jan Ondřej Kayser z Kaysernu 6. 9. 1761. Nový kostel je znamenitou ukázkou barokního stavitelství, jedinou svého druhu v Liberci. Bohaté nástropní fresky z r. 1761 znázorňují Nalezení a Povýšení sv. Kříže. Po přestavbě kostela počet poutníků ještě stoupl, z nařízení císaře Josefa II. byly však poutě omezeny a nakonec zrušeny. Znaměřším libereckým poutním místem se posléze stal secesní kostel Panny Marie U Obrázku.

Zdroje: <http://krizovy.rkc-lbc.cz/historie.html>; <http://www.hrady.cz/?OID=8855>; <https://cs.wikipedia.org> .

Má přání u svatostánku Úryvek z básně svaté Terezie z Lisieux, 1895

Tobě závidím s každým ránem,
svatý oltářní kameni!
Jako v Betlémě požehnaném
sám Bůh zde bude zrozený...
Slyš prosbu srdce pokorného:
Přijď, Spasiteli, v duši mou...
Tam není chladu kamenného,
má duše je tvou ozvěnou!...

Ty, korporále obklopený
anděly, jak ti závidím!
Na tobě jak na běli pleny
Ježíše jasně uvidím.
Změň srdce mé, Maria Panno,
V korporál čistý jako snůh,
než přijmu Hostii dnes ráno,
v níž Beránek tvůj bude skryt.

Paténo svatá, závidím ti,
na tobě Ježíš spočine!
Kéž ve svém nekonečném bytí
pohlédne vlídně v oči mé...
Nečekej, až se den můj schýlí,
splň Pane, co mám na srdci!
Přichází ke mně... a v té chvíli
se stávám živou monstrancí.

Zdroj: LISIEUX, Terezie. Básně svaté Terezie z Lisieux. 3. vyd. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2009, s. 30–31.